

Burqa och politisk islam!

Ledare

Innehåll

- 1 Burqa och politisk islam.
- 2 En sekulär skola utan burqa och slöja.
- 3 Nobels fredspris och barnens rättigheter?
- 4 Barnen Försts andra internationella konferens.
- 5 Solidaritetsafton med irakiska barn.
- 6 Burqas intrång i den svenska skolan (se sidan 5 & 6)

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 6040 / 42406 Angered

- bfbulletinen@yahoo.se
- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 070- 619 90 54
- www.barnenforst.com
- www.childrenfirstinternational.org

Den politiska islam försöker slå rot i det svenska samhället med myndigheternas och det kulturella etablissemangets goda minne. Den överväldigande majoriteten av de människor som bekänner sig till islam och bor i Sverige är icke utövande muslimer som lever efter det moderna samhällets normer och levnadssätt. För dem är inte slöjan eller de flesta andra religiösa islamiska påbud en del av identiteten utan föråldrade sedvänjor och värderingar.

Det är inte dessa människor som aktualiserar frågan om slöja, islamisk barnuppfostran, omskärelse, burqa, islamiska skolor, koranskolor med mera. Det är den politiska islam som en mycket reaktionär och antimodernistisk rörelse som blåser liv i dessa frågor och försöker vinna terräng i det förlorade väst där religionen förpassades till det individuella planet för länge sedan. I de länder dessa rörelser innehar den

politiska makten, skördar de liv med sin religiösa trångsynthet, sin otidsenliga inskränkthet och fientlighet mot människans frihet. Iran, Afghanistan, Saudiarabien

är typexempel. Slöjan, islamiska skolor, koranskolor är idag symbolvärden för denna rörelse över hela världen i sin kamp för den totala makten och segern över de otrogna. Där de har makten

Varken burqa eller slöja; skolan måste vara sekulär!

Soleyman Ghasemiani

Skolverkets yttrande om skolan och "burqa" var ingen framgång utan stampande på samma plats. Frågan väcktes av rektorn på Burgårdsgymnasiet i Göteborg då två elever tog på sig burqa och handskar med religiöst motiv som grund. Flickorna fick ta av sig burqan på lektionstid i väntan på något besked från Skolverket.

Skolverkets besked går på samma linje som rektorns. Med hänvisning till den rent pedagogiska aspekten alltså behovet av ögonkontakt med eleven för att kunna kommunicera, ger verket skolan rätt att be de burqaklädda ta av sig den under lektionstid.

En annan aspekt som verket pekar på som grund för förbud mot burqa, är "ordningen" i skolan. Om ordningen rubbas pga långdragna diskussioner eller meningsskiljaktigheter som stör undervisningen, eller om andra känner starkt obehag eller otrygghetskänsla kan man tänka sig inskränkningar av rätten av bära burqan.

I svaret nämner man också

inskränkningar i denna rätt genom den negativa aspekten av religionsfriheten. Det innebär att man bör ta i beaktande andra människors rätt som vill slippa bli utsatta för religiös manifestation.

Skolverkets besked väcker i själva verket fler frågor än det ger svar. Det första och allra viktigaste som skolverket i denna debatt har utelämnat helt och hållet är just frågan om skolan som en neutral religiöst och partipolitiskt obunden zon. Skolan och dess undervisning grundar sig på enbart vetenskapliga grunder och en universell allmänmänsklig värdegrund som tillhör det moderna och sekulära samhället. Skolan skall inte vara forum för olika religioners skådeplats. Detta skådespel får individerna ta utanför skolan på sin privata zon. Skolan är en offentlig och allmän plats där barnen vistas, för att inhämta de nödvändiga kunskaperna för sitt liv som vuxen. De kan inte byta skola som sina skjortor, därför måste de få slippa olika religiösa eller

"kulturella" yttringar som inte har med skolan som institution att göra.

Den andra frågan har med själva värdegrunderna att göra. Skolverket verkar inte ha några sådana grunder att ty sig till förutom att rabbla om demokrati, jämställdhet...etc. Skolverket behövde inte utfärda en religiös fatwa i fall burqan eller slöjan har

någon uppbackning i de religiösa urkunderna. Detta huvudbry borde verket lämna åt de religiösa och de troende själva. Det är inte professorers eller religionkännarens sak utan just de troendes.

Den delikata frågan för skolverket och politikerna är hur de ställer sig till religiösa och "kulturella" yttringar och urgamla seder och bruk som kränker de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna? Burqa och slöja i alla dess former är en patriarkal, religiös och öppet kvinnofientlig påbud. Därför är den människofientlig. Den är en symbol vilken tilldelar kvinnan en mycket speciell och ofördelaktig roll. Ska man låta skolan vara skådeplats för denna förnedring av kvinnan som en lägre stående varelse och männen som sexfixerade dårar vilka inte kan hålla sig så fort de ser ett hårstrå eller bara en skymt

av ett kvinnofinger?! Skulle inte skolan vara neutral vad gäller dessa religiösa yttringar?

Den tredje viktiga frågan är att skolverket inte kommer med ett tydligt beslut. Det blir fortfarande upp till rektorn och olika omständigheter om burqan skall få bäras eller inte. Om "ordningen" inte störs; om inga öppna diskussioner bryter ut, om ingen tar upp sin känsla av obehag, om det inte blir allt för många elever som döljer hela sin kropp, och om man kunde komma överens på något sätt eller lösa problemet med bristen på kommunikering med burqbärande flickor; ja i så fall är det fritt fram för burqan!

Skolverket avråder starkt från enbart förbud! Det är på sin plats att påminna skolverket att det primära i skolgången är att gå och lära sig de på vetenskap grundade världsliga kunskaperna och inte att förmå eller övertyga någon att ta på sig eller dra av sig slöjan. Man måste ha en grund att stå på först, innan man lägger till andra uppgifter eller områden i skolgången. Ett förbud måste finnas först för att skolan skall veta vilken grund den står på. Diskussion är den andra fasen inte den första. Misshandel är förbjuden. Diskussionen om vad misshandel är eller varför den inte ska finnas kommer på andra plats. Det är olyckligt att skolverket är så otydligt. De religiösa krafterna måste få klart för sig att skolan som en frizon inte är ett öppet fält för deras attityder och värderingar. De får ta de bitarna på sin privata sfär, och utanför skolans zon. Det tråkiga är att skolverkets yttrande har öppnat denna dörr för dessa krafter istället för att täppa till den.

Vi på "Barnen Först" kräver ett totalt stopp för burqa och slöja för barn. Barn har inget med religion att göra. Religionen skall inte få smyga sig in i den moderna och sekulära skolvärlden bakvägen genom "religionsfriheten". Religionsfrihet är en fråga för vuxna. Barnen måste få vara barn och slippa dessa ideologiska och religiösa ställningstaganden när de inte själva är kapabla att förstå innebörden. Vi säger nej till burqa och slöja inte bara på lektionerna utan i skolan som helhet.

Vad säger "Rädda barnen" i denna för barnen så omvälvande fråga? Varför hörs inte de i debatten? Det kryllar av vuxna religiösa yttranden och perspektiv. Var är "Rädda barnen" med barnens perspektiv på religion i allmänhet och slöjan specifikt? Barnen väntar på ert ställningstagande, "Rädda barnen"!

2003-10-24

Burqa och politisk.....

halshuggs, stenas eller pryglas otuktiga och obeslöjade kvinnor. I väst blir tonläget annat. Här tågar de ut på gatorna som diskrimineringsoffer, martyrer i det demokratiska Europa, och kräver respekt för de islamiska värderingarna av samhället.

Slöjan är inte bara en tygbit. Den är fanan för ett system av värden och värderingar som underordnar halva gruppen, kvinnorna och gör de till andra klassens medborgare. Det handlar om ett system på de råa patriarkala grunderna i dagens kapitalistiska ordning. Koranskolorna är ingalunda fritidsföreningar som ger barnen

utrymme för lek och rekreation utan centrum för psykisk barnmisshandel och indoktrinering av små barns själar vilka har att lära sig koranen utantill och bli gudfruktiga guds soldater från barnabarn. Islamiska skolor är denna rörelses ansträngningar att sida vid sida med den allmänna skolan och med rena statliga medel tillförsäkra sig invandrabarnens själar och spika fast segregationen både i hemmet, i skolan och i bostadsområdet. Denna islamiska politiska rörelse har inget emot segregation, isolation och utanförskap utan lever av den.

Tomas Östros, skolverket och rektorn på Buregårds gymnasiet missar en viktig fråga i den vämjeliga debatten om burqa. Den allmänna skolan är en sekulär inrättning dit människor söker sig utan hänsyn till några nationella, religiösa eller kulturella tillhörigheter. Man går till den skolan för att lära sig grundläggande vetenskapliga kunskaper. Religionen tillhör den privata sfären. Skolan är ingens privata sfär. Den är allmän och måste hållas allmän för att kunna erbjuda alla det den står för. De privata böjelserna, de privata angelägenheterna får man hålla för sig utanför skolans grind.

Burqa är en skymf mot mänskligheten. Varken skolan eller det övriga samhället bör acceptera denna förnedring av människan. Burqa och slöja blir inte annorlunda om de som bär den lovordar den. I jämlikhetens, jämställdhetens, människovärdets namn, borde skolan och det offentliga Sverige fördöma och stoppa denna oförsämndhet av den politiska islam. Talibaner skall inte få fotfäste i det svenska samhället när deras vapenbröder är på reträtt i övriga världen.

Nobels fredspris och de iranska barnens intressen!

Soraya Shahabi

Öppet brev till Shirin Ebadi!

Detta brev är från Barnen Först- internationell kampanj för försvaret av barns rättigheter, som ägnar en stor del av sin verksamhet till att driva kampen för försvaret av barns rättigheter i Iran.

Ni har tilldelats Nobels fredspris i år. Ni är bland de kända ansiktena för försvaret av kvinnor och barns rättigheter i Iran. Att välja en kvinna, en aktivist för barn och kvinnors rättigheter, en kvinna som av den iranska oppositionen uppfattas som regimmotståndare och sekulär, är i sig en viktig händelse. Inte för att någon regering eller någon ledamot i sådana kommittéer är ute efter att skapa fred och trygghet. Och inte för att mänskliga rättigheter har någon viktig plats i kommittéer som Nobels överväganden. Dessa kommittéer väljer sällan någon aktivist från den radikala oppositionen. Det är många politiska faktorer som vägs in i valet av land och personlighet där fred och mänskliga rättigheter kommer inte ens med på listan.

Men denna händelse, valet av Er, är ändå viktigt. Och detta i huvudsak för att kvinno- och barnfrågan är viktig; för att den islamiska regimens öde som har hela sin grund i förnekandet av de grundläggande mänskliga rättigheterna och i hela 24 år har krossat barn och kvinnor under

sina islamiska stövlar, är viktiga. Valet av Er är således viktig för att barn och kvinnors situation, den islamiska regimens framtid och den politiska islam i allmänhet, har förts fram på den internationella scenen igen. Bortsett från alla diskussioner kring valet av just Er och hur olika politiska strömningar förhåller sig till detta, så kan Nobelkommitténs beslut antingen föra kvinnorörelsen och rörelsen för barnens rättigheter i Iran ett steg framåt, eller utgöra ett hinder i dess väg. Faktum är att en kommitté som har personligheter som Kofi Annan på sin lista som eventuell pristagare, för istället fram en kvinnlig aktivist från den islamiska regimens opposition som en viktig internationell personlighet.

Frågan om varför Shirin Ebadi valdes framför så många andra kända och viktiga politiska profiler leder oss till de primära realiteterna som ligger bakom detta val; realiteter som väger mycket tyngre än Shirin Ebadi och hennes insatser för barn och kvinnofrågor.

Varför Iran och varför just Shirin Ebadi men inte präster som Ganji eller Hajarian? Utan tvekan har lotten inte fallit på Iran på grund av dess mångtusenåriga historia eller för att det är "landet för de stora män och kvinnorna med lejonhjärta". Sådana omskrivningar är inget annat än en "smekning" av den undertryckta

nationen från översittar- nationens sida. Den enda sanning som finns i er "iranska överlägsenhets- känslor", är att den kan lindra er iranska tredjevärlds "underlägsenhetskänsla".

Den islamiska republikens Iran har valts för att dess islamiska regim är på väg att falla. Iran har valts ut för att grunderna för dess islamiska system håller på att störtas samman i en ilande fart. Iran är vald för att det i dagsläget är den enda viktiga geografiska enhet där folket har bestämt sig för att ta ner en av världens förskräckligaste makter, den islamiska regimen. Efter årtal av internationella inrättnings tystnad och avvaktan vad gäller stödandet av det iranska folkets kamp, accepterar man nu med valet av Shirin Ebadi som fredspristagare, den islamiska regimens ofrånkomliga förfall. De erkänner att de inte hyser något hopp om att regimen ska återhämta sig.

Ännu en gång efter den omskakande konferensen i Berlin, har omvärldens blickar riktats mot Iran, med fokus på kvinnor och barns rättigheter. Efter att i flera år ha blundat för kvinnor och barns bedrövande situation, tillkännager nu västerländska regeringar att de hör det iranska folkets protesterande röst mot kvinnors rättslöshet och nedtrampandet av barns rättigheter; att de hör revolutionens stämma. Detta erkännande har tvingats på Nobelkommittén och andra internationella inrättningar av den rörelse som inte nöjer sig med mindre än störtandet av den iranska apartheidregimen. Det har tvingats fram av det iranska folket; kvinnors, ungdomars och arbetarnas ihärdiga protester.

Annars är liknande kommittéer mer angelägna om att tilldela sina priser "tappra islamiska män" som Khomeini och Montazeri. Som jag nämnde ovan, oavsett anledning för valet av Shirin Ebadi, kan detta pris vara ett steg framåt för rörelsen för kvinnor och barns rättigheter eller ett hinder i dess väg.

Nobelkommitténs motivering till valet av Er var en islamisk framställan. Man kan inte förvänta sig att sådana kommittéer håller sig till verkligheten och att de ska stå för en människovärdig och radikal plattform till försvar av kvinnors och barns rättigheter.

Men Er plötsliga och överdrivna enighet med den islamiska betoningen i Nobelkommitténs motivering som menade att det inte finns någon motsättning mellan islam och mänskliga rättigheter, är verkligen bortom opportunist! Alla Era uttalanden om den progressiva och humana islam; Er mörkläggning av det faktum att slöjan i Iran är ett religiöst och påtvingad plagg och ingen "frivillig kulturell" fenomen och Ert förbiseende av hundratusentals kvinnor som föll offer på grund av avvikelser från detta tvång, är mer än politisk skicklighet!

Alla de hundratusentals kvinnor och flickor som blivit förföljda och förtryckta på grund av den påtvingade slöjan, som blivit förödmjukade, fängslade, piskade och avrättade går inte med på detta lurendrejeri, varken från Er eller av Er gud. Ingen av de miljontals föräldrar som under två årtionden tvingades beslöja sina barn, som fick hålla sina barn skilda från barn av det motsatta könet i skolan, på lekplatser, på gatan och hemma, luras varken av Er eller av Er gud. Ingen av de mödrar som i desperata försök att få vårdnaden av sina barn efter skilsmässa, vände sig till

domstolar och advokater som Ni, kommer att skriva under bluffen om islams överensstämmelse med mänskliga rättigheter. Ni kan inte pådyvla oss det heller!

Självklart får Ni, som vem som helst, gå in i rollen av en muslimsk kvinna med en annorlunda tolkning av islam; och efter 25 års slöjtvång i Iran påstå att det är Ert personliga och frivilliga val. Men Ni har ingen rätt att förvränga den verklighet som iranska kvinnor och barn lever under. Inga hänsyn eller politiska intressen kan bortförklara Er högervändning till denna grad. Och inga politiska intressen eller överväganden kan fungera som ursäkt för offrandet av barn och kvinnors rättigheter.

Jag upprepar återigen att valet av Er som fredspristagare kan antingen föra kvinnorörelsen och rörelsen för barnens rättigheter i Iran ett steg framåt eller utgöra ett hinder i dess väg. Genom att ansluta Er till Nobelkommitténs plattform har Ni gjort Ert val.

Den roll som Ni spelar i bortförklaringen av kvinnors och barns rättlöshet i Islam och under den islamiska regimen; markerar Er plats och Er nuvarande position. Idag strävar Ni efter en

reformerad islam, inte efter barns och kvinnors universella mänskliga rättigheter.

Den tiden är förbi då folket kunde luras med löften om en reformerad islamisk regim. Med den roll som Ni har tagit på Er, efter de nyliberala mullorna Soroursh och Shalgoni, i rättfärdigandet av islam och den islamiska regimen, har Ni ställt Er mot det iranska folkets krav.

Tack vare Er erfarenhet, rykte och den respekt som Ni åtnjuter, kanske Ni kan några dagar lyckas lura det folk som hatat den islamiska regimen i över två decennier. Men Ni kan inte hålla för deras ögon för en längre tid. Inget anseende eller berömmelse kan stoppa den enorma anti-islamiska rörelsen som nu strömmar ut i hela samhället.

Ni har gjort Ert val, men arenan för försvaret av barns och kvinnors rättigheter kommer inte att stå tom. Sida vid sida med det iranska folket kommer vi att ta detta tillfälle i akt för att föra fram kampen för barns rättigheter; för att föra kvinnorörelsen till nya erövringar och för att ta ytterligare ett steg närmare störtandet av den barnfientliga islamiska regimen i Iran.

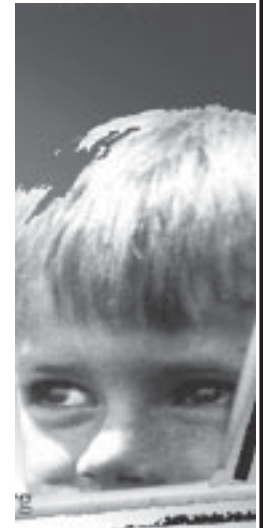
Burqas intrång i den svenska skolan!

Ett tema under "Barnen Först"s 2:a internationella konferens 29/11 i Stockholm.

Sekularism; rätten att klä sig fritt; religionsfrihet; den politiska islam; försvaret av barns och kvinnors rättigheter i traditionella och religiösa miljöer.

Delta i konferensen; lyssna på olika talares syn på burqa, slöja, jämlikhet, universella mänskliga fri- och rättigheter; och kom i kontakt med barnsrätts aktivister!

Se sidan 7 för mer information!

“Barnen Först”s
2:a internationella konferens
Tema:
Barnens trygghet och välfärd

Barn i väst diskrimineras med utgångspunkt från föräldrarnas ursprungsländer. Denna särbehandling av barn, invandrantjejer och kvinnor legitimeras med respekten för religion och kultur. Hur går detta i hop?

Kom och lyssna och diskutera med svenska politiker och barnaktivister från Sverige, Finland, Irak, Iran, Canada och England om barnens situation här, barn i krigets Irak och gatubarn i Iran.

Vad säger Eva Arvidsson, riksdagsledamot, Socialdemokraterna, om
Religiösa skolor och barnens trygghet?
Hur tänker Soleyman Ghasemiani, ordf. Barnen Först, kring
Burqa debatten, jämlikhet, skularism och religionsfrihet i skolan?
Hur ser Inger Stark kommunfullmäktigeledamot, Vänstern, på
Hedersmord och våld mot barn?
Vad har Halale Taheri att säga om
Barnäktenskap och den kommande lagen?
Hur ser situationen för irakiska barn efter Saddams fall?
berättar Fares Mahmood, barnaktivist från Irak.

D a t u m :

29 & 30:e november 2003
kl. 10.00 - 17.00

Dag 1, engelska och svenska
Dag 2, persiska, kurdiska, arabiska

P l a t s :

Kista Träff-centrum (T-bana, Kista centrum)

Talarlista:

1. Soraya Shahaby, ordf. och grundare av organisationen Children First International
Barnens trygghet och välfärd i världen och vår konferens
2. Sara Sepid-dam, aktiv för iranska gatubarn
Aktiviteter för försvaret av gatubarn
3. Soleyman Ghasemiani, författare, ordf. Barnen Först i Sverige
Burqas intrång i den svenska skolan
4. Eva Arvidsson, riksdagsledamot för Socialdemokraterna
Barnens trygghet och religiösa skolor
5. Inger Stark, kommunfullmäktigeledamot i Stockholm, Vänsterpartiet
Hedersmord och våld mot barn

6. Ulf Schyldt, Humanisterna
Barnens rätt till en sekulär utbildning och värld
7. Svenska Amnestis representant
8. Gun Zacharias, socionom, författare
Barn, missbruk och droger
9. Vidar Vetterfalk, Rädda Barnen, Dialogprojektet
10. Halale Taheri, kvinnorrättighets & Barnen Försts aktivist, Sverige
Dubbelmoralen om barnäktenskap
11. Zhila Samanadarpour, aktivist för barnens rättigheter i Iran
Barn och gatubarn i Iran
12. Azam Kamguian, författare och aktiv i barnfrågor, England
Religiösa skolor ett hot mot barns utveckling
13. Siavash Modaresi, ordf. Barnen Först, Iran
Det systematiska våldet mot barn i Iran
14. Karim Shamohammadi, ordf. Barnen Först, Stockholmsavdelningen
Att bekämpa drogberoende och drogmuggling
15. Akbar Sepid-dam, barnboks-författare, aktivist i barnfrågor
Gatubarn
16. Kavosh Mehran, styrelsemedlem i Barnen Försts huvudorganisation
Att rädda barn från fattigdom; vår och andras lösningar
17. Kimia Pazooki, barnsrätts aktivist
Integration och barnens rättigheter i invandramiljöer
18. Fares Mahmood, aktiv för barnens rättigheter i Irak
Barnens situation i Irak
19. Shirzad Fateh, ordf. "Centret för försvaret av barnens rättigheter i Irak"
Gatubarn i Irak
20. Esmail Moludi, ordf. Iranska flyktingars riksförbund, skolansvarig i Rädda Barnen i Göteborg
Flyktingbarns situation i Sverige
21. Asad Nodinian, barnsrätts aktivist
Snögubbefestivalen i Kurdistan; nya rörelser och nya initiativ
22. Arman Farakish, ordf. Iranska medborgarrättskommittén
Nedtrampningen av barnens rättigheter i Iran
23. Gisou Shakeri, presentation av sin musik
24. Hami Etemad, målningar om barns trygghet och välfärd

Stöd ansträngningarna för en människovärdig och barnvänlig värld genom ditt deltagande i konferensen!

S o l i d a r i t e t s a f t o n m e d i r a k i s k a b a r n !

Lördagskvällen 29/11 under konferensen hålls en solidaritetsafton med levande musik, teater och andra kulturella framträdanden till förmån för "Centret för försvaret av barnens rättigheter i Irak" och deras arbete för de skyddslösa irakiska barnen! Programmets detaljer annonseras separat.

För mer information:

Tel: + (46) 070-678 51 83 / + (46) 070-852 67 16 / **Fax:** + 46 070-619 90 54 / www.barnenforst.com
/ info@barnenforst.com / barnenforst@hotmail.com

Arrangör: Barnen Först

Med stöd av: Iranska flyktingars riksförbund; Glöm aldrig Pela och Fadime förening; Kommittén för försvaret av iranska kvinnors rättigheter; Kulturella föreningen för kurder i Sverige; Förbundet för försvaret av kvinnors rättigheter i Kurdistan, Centret för försvaret av barnens rättigheter i Irak.

I samarbete med ABF Stockholm.

Solidaritetsafton med irakiska barn!

USA:s nya världsordning har varit en mardröm, en uppenbar dödsfälla för hundratusentals irakiska barn. Sedan golfkriget 1991, dör irakiska barn som flugor av undernäring, och lätta och behandlingsbara sjukdomar. Kriget, arbetslösheten och avsaknaden av välfärd och statliga inrättningar har fyllt de stora irakiska städerna med skyddslösa gatubarn.

Alla intäkterna från denna solidaritetsafton går oavkortad till organisationen "Centret för försvaret av barns rättigheter i Irak" för deras arbete med skyddslösa irakiska barn.

Datum:

Lördag, 29/11 - 2003
kl. 19.00

Plats:

KistaTräff-centrum
(T-bana, Kista centrum)

Inträde:

Vuxna 100 kr.

Ungdomar (16 till 18 år) 40 kr.
Fri inträde för barn (upp till 16 år)

Program:

Levandemusik, teater, dansuppförande, dikt

Diskomusik till sent på natten.

Mat och drick finns till självkostnadspris.

För mer information:

Tel: + (46) 073-616 22 11 / + (46) 070-678 51 83 / Fax: + (46) 070-619 90 54 / www.barnenforst.com
/ info@barnenforst.com / barnenforst@hotmail.com

Arrangör: Barnen Först

Med stöd av: "Radio Kvinnorsröst i Stockholm", Radio Bangawaz, Radio Shabang, Iranska flyktingars riksförbund, Glöm aldrig Pela och Fadime förening, Kommittén för försvaret av iranska kvinnors rättigheter (KFKI); KFK Irak, Kulturella föreningen för kurder i Sverige, Förbundet för försvaret av kvinnors rättigheter i Kurdistan, Centret för försvaret av barns rättigheter i Irak.

Barnen Först - Sverige -

Ordf: Soleyman Ghasemiani
Skr: Karim Shamohammadi

BF / Box 48 / 151 21 Södertelje

Postgiro: 128012-2

Tel: 070-852 67 16

Fax: 070-619 90 54

barnenforst@hotmail.com

ChildrenFirst -England-

Elahe Saba

CF / BM Box 1119

London WC 1N3XX / England

Tel: 44-7776 252 460

Fax: 44-870-164 3400

Childrenfirst@ukonline.co.uk

CF -Internationell

Soraya Shahabi

PO Box 123 STN.D
Etobicoke, Ontario,
M9A 4X1 Canada

Tel: 1-416-434 1545

Fax: 1-781-735 83 59

Childrenfirst@pathcom.com